

Докжтъ калугеритѣ и попадаята пжтуваха така по Шипчевскій Балканъ за мѣнастиритѣ Св. Богородица и Св. Георги, въ Сливенъ всичко бѣше тихо и спокойно. Не разсжждаваха за Каракачанитѣ, защото бѣше настъжило врѣмето за тѣхнитѣ чергарство — едни дохождаха, други стиваха. Тѣ всички си зимаха тескерета, и си вписаха данъцитѣ за себе си, за конѣтѣ и за овцѣтѣ; а отъ тѣхъ само това се и искаше. Турската полиция не е нѣмската, тя не мжчи и не притѣснява людѣтѣ за това че тѣ се расхождатъ по Божийтъ свѣтъ. За Петра Катхрджията даже и не гворяха, не е ново че нѣкого хвърлили въ затвора. Повѣстки не испрашатъ и процесъ не водятъ, а просто по заповѣдь: ей, въ дупката! ще повлекжтъ безъ съпротивление, ще хвърлятъ въ тъмницата, ще турятъ въ букаи, и сѣди докжтъ кажатъ: махай се къмъ дявола, и ще пуснатъ на свобода. Мютесарифина заповѣда да запратъ, мютесарифина заповѣда да сѣди запрѣнъ, мютесарифина ще заповѣда и да пуснатъ — негова воля е; защо тукъ да разсжждаваме напразно! Въ града равказваха че мютесарифъ-паша вече третий день не излиза изъ харема и че никого при него недопущатъ. Не е ли прѣпилъ на свадбата? Но той пияше само кафе и шербетъ, и като правовѣренъ поклонникъ на Пророка не се докосваше до спиртниитѣ питиета. Не се ли е огорчилъ той отъ окова, което се случи послѣ свадбата? Неговото сърдце е мекко като воскъ, сълзитѣ всѣкога сж готови да руknатъ изъ очитѣ му. Службата е тѣжакъ дълъгъ; всѣко наказание вреди на здравието му. Членовѣтѣ на меджлиса напразно чѣкатъ пашата въ залата на засѣданията — той не дохожда. Юзбашията на запитиитѣ испраща свойтъ рапортъ въ харема чрезъ черниитѣ евнухъ и не получава отговоръ. Телеграфиста донесе телеграмми пазъ Едрене, и него не пуснаха; той запечата телеграммитѣ и ги прѣдаде чрезъ евнуха. Мюфтията и Кадия заговарватъ съ телеграфиста и се стараятъ да му развържатъ язика, но той се избръща отъ тѣхъ и пази мълчание. Защо ли ще сж? За десѣтка да не сж? — него вече го събраха; за данъцитѣ? — и тѣ сж събрали. На телеграфиста, родонъ